

Willem Glaudemans. Foto: Annemarie van Unnik

*Wilhelmus
Gerardus Nicolaas
Ghislain Maria
Glaudemans,
geboren op 8 oktober
1954 in Den
Bosch, gehuwd en
vader van drie
kinderen van 6, 9,
11 jaar.
Beroep: Schrijven
en geven van
lezingen, trainingen
en workshops rond
spirituele onder-
werpen.*

Een echte leider is een dienaar

Willem Glaudemans is als eindredacteur van de Nederlandstalige uitgave van Een Cursus in Wonderen onlosmakelijk met de Cursus verbonden. In 1991 was hij een van de medeoprichters van de Stichting Centrum voor Attitudinal Healing. Wie is Willem Glaudemans en wat doet hij nog meer, vroegen we ons af. Els Thissen sprak met hem.

Els Thissen

Als Willem Glaudemans ons binnenvraagt in zijn werkkamer, lijkt hij bijna een beetje verlegen. Wat opvalt in zijn kamer zijn de meters boekenkasten vol met boeken. Ook zien we schilderijen en beelden, waarvan sommige zelfgemaakt. De schrijver die schildert, of de schilder die schrijft. Wie is Willem Glaudemans?

Wie of wat ben jij?

'Dat is ongeveer de moeilijkste vraag. Dat kun je op veel niveaus beantwoorden. Spontaan zeg ik: dan kijk ik meer naar de rollen die ik heb, de vader, de echtgenoot, de schrijver. Als ik dieper kijk zit er zowel een onzeker stuk in mij, als een stuk dat heel krachtig kan zijn en er kan staan in verbondenheid met de Heilige Geest en dat dingen kan doen die vaak verder gaan dan ik persoonlijk kan bedenken. En als ik zeg: 'wie ben ik het meest', dan zit ik meer aan deze kant dan bij die rollen of bij de kant van de onzekerheid.'

Hoe ben jij aan de Heilige Geest gekomen en hoe omschrijf je de ervaring van de Heilige Geest?

'Via Een Cursus in Wonderen is de Heilige Geest gekomen. Voor die tijd ook in mijn katholieke opvoeding, maar dat heeft nooit geklikt. Het is met ECIW begonnen, het steeds meer toelaten. Kennelijk is-ie er, ook voor mij! De ervaring van de Heilige Geest, dat is inzicht, rust, vreugde, vrede. Iets valt van je af, of is opeens absoluut helder. Je weet opeens die kant moet

ik op, of er is opeens een stuk wrok weg en je voelt: ik kan weer ademen, er is weer ruimte. En ook duidelijke leiding. Dingen die je zelf niet kunt bedenken, waar je terecht komt of dingen die gebeuren en die ineens samenvallen. Dat is toenemend belangrijk in mijn leven. Mijn commitment is om de Heilige Geest in al mijn levensgebieden toe te laten en geen enkel gebied voor mezelf apart te houden. Dat is een voortgaand proces en het is toenemende vreugde. Het is dan ook steeds minder erg om een geheim gebied in te brengen. Je hebt het idee dat je gewoon nog verder ontwikkelt als je het inbrengt. Het eigen taboe gaat eraf.'

Je innerlijke familie neerzetten

Hoe ervaar jij jezelf?

'Als zachtmoedig, rustig en soms boos. De meeste tijd ben ik heel rustig en goed bij mezelf en gaan de dingen goed, ben ik meer de geamuseerde en verwonderde waarnemer van hoe het allemaal gaat. Dan weet ik dat ik de regie niet heb, het gaat gewoon. Dan ben ik op m'n best en op m'n prettigst. Op andere momenten ben ik geïrriteerd. Dan is het een kwestie van mezelf vergeven en gewoon weer doorgaan.'

Waar in je leven houdt je het meest van?

'Ik kan zeggen chocola! Dat is niet het meest, maar het komt nu op. Bij het afvallen is het snoepen van chocolade gebleven. Verder kan ik zeggen: ik houd van mijn kinderen, van mijzelf, van mijn vrouw Carla. Ik houd van schilderen, van schrijven. Ik voel me rijk en veelzijdig. Het is nooit één ding.'

Wat is je missie, functie in het leven. Wat heb jij te doen?

'Dat vind ik een hele ontroerende en diepe vraag, die me ook heel diep bezig houdt. Wat ik hier te doen heb, is op het spirituele gebied mensen begeleiden, helpen om zichzelf te vinden, om hun eigen levensmissie te ontdekken. Om ze in aanraking te brengen met dit soort spirituele principes, die ik zelf eerst moet toepassen, voordat ik ze kan uitdragen. Daar heb ik een spel over gemaakt. Dat is in feite een deel van mijn levensmissie. Er zijn nu 25 exemplaren van het spel, waarmee ik workshops geef en mensen ga opleiden. Uiteindelijk moet het in de winkel verkocht kunnen worden. Dit spel leidt mensen naar hun levensmissie.'

Het spel heeft twee spelborden. Op het eerste spelbord ben je de koning of koningin van je koninkrijk. Je kiest uit een stapel van 70 kaartjes 12 talenten uit, die je met elkaar laat spreken. Innerlijke conflicten komen meteen naar buiten en daar kun je dan mee aan de slag. Je integreert je talenten steeds meer en ze gaan beter samenwerken. Het is een uitnodiging alle kwaliteiten en talenten écht te leven. Het tweede bord, de levensboom, laat je zien waarnaar je onderweg bent. Ik heb het spel intuïtief gemaakt. Iemand maakte me

erop attent dat onder de levensboom een blauwdruk van de Kabbala ligt. Daar heb ik me toen in verdiept en je kunt écht zeggen waar elk talent voor dient als je ze op het bord neerlegt. Conflicten tussen talenten worden daardoor meteen duidelijk. Sommige talenten zijn talenten die je zelf nodig hebt en andere hebben een functie naar buiten. Ze werken allemaal samen om jou hier te laten doen wat je komt doen.

Ik heb onlangs een workshop gegeven, waar we met de deelnemers twee koninkrijken hebben uitgespeeld, het werkt een beetje zoals de familieopstelling van Hellinger. Je zet in feite je innerlijke familie neer.'

Lukt het je je missie te bereiken?

'Daarop zeg ik volmondig ja. En ik kijk steeds weer met de verbaasde verwondering hoe het zich steeds verder ontvouwt. Ik kan natuurlijk alleen de eerste stap overzien en daar ja tegen zeggen. En ik heb ja tegen het grote geheel gezegd. Met dit spel ook. Ik zie wel een aantal stappen, en ergens is er ook schroom als ik me voorstel dat het echt... En ik weet ook, als ik in mijn kracht ben, dat dit is wat ik echt hier kom brengen. Vroeger keek ik altijd of ik over de horizon heen kon kijken, maar dat lukt niet. Dat maakt je alleen maar ongelukkig.'

Een stroom van energie

Welk verband zie je tussen AH en ECIW?

'Ze zijn als broertjes en zusjes van elkaar. Vroeger zou ik gezegd hebben dat AH de praktische uitvoering is van ECIW. Maar dat zeg ik niet meer. Ik vind de Cursus even praktisch. AH is een manier die heel dichtbij brengt, zonder de moeilijke taal van de Cursus. Het is heel concreet. Wat dat betreft is AH een heel goed en makkelijk toepasbaar middel, dat uit de Cursus is voortgekomen. En de ervaring die ik heb gekregen in de AH-groepen, over hoe ik met mensen om kan gaan, die gebruik ik nog dagelijks. Met alle dingen die er vervolgens bijgekomen zijn.'

Hoe heb je met dit alles contact gekregen?

'Via de Kübler-Ross Stichting, in 1985. Daar deed ik een workshop, die mijn hele leven omgooide. Toen zag ik wat wél en niet de essenties waren. Ongeveer een jaar later zat ik in een regiogroep van Kübler-Ross en zag ik een video van Jampolsky die werkte met kinderen met kanker. Daar was ik erg door geraakt en ik wist dat ik dit wilde gaan doen. Toen vertelde iemand dat Jerry Jampolsky's werk was gebaseerd op ECIW en las de introductie aan me voor. Ik vond het mooi, maar was niet zo diep geraakt als door de video van Jerry. De volgende dag heb ik boekjes van Jerry gekocht en liep toen ook tegen ECIW aan. Die heb ik toen ook gekocht. Toen ik thuis kwam en in de Course begon te lezen, kwam er echt een stroom van energie door me heen en voelde ik enorme dankbaarheid. En

ik had het gevoel dat ik eindelijk had gevonden waar ik altijd naar op zoek was geweest. Dat boek gaf me eindelijk alle antwoorden. Toen wist ik nog niet dat het ook een heleboel vragen zou oproepen! Op dat moment ben ik op de grond gaan liggen, omdat ik me overweldigd voelde door dankbaarheid. Het kwam als onmiskenbaar "dit is het gewoon" naar binnen. Dat was in 1986, precies een jaar na de workshop bij Kübler-Ross.

Toen kwam Jerry Jampolsky naar Nederland. Mijn idee was om ziekenhuis-pastor te worden. Ik dacht dat ik alle ideeën van Kübler-Ross daarbij mooi zou kunnen toepassen. Ik had Nederlands gestudeerd en dat was het toen toch niet. Ik had me al ingeschreven voor de opleiding tot pastor. Op de open dag van die school, kwam Jerry naar Nederland. Ik dacht: Jerry komt maar één keer. Die school loopt niet weg. Dus ik naar Jerry.

In de pauze sprak ik Jerry aan en vroeg naar de vertaling van ECIW in het Nederlands. Daar wist hij niets van. Toen vertelde Jerry me, dat hij had gehoord dat zijn boeken zo slecht vertaald waren en vroeg: "Do you know someone who can do it better? (Weet jij iemand die dat beter kan?)". Toen zei ik: "ja, dat kan ik!" En zo ben ik begonnen met vertalen en dat is mijn aanraking met Attitudinal Healing geweest. Dus AH en de Cursus liepen eigenlijk parallel aan elkaar. Eerst ben ik meer bezig geweest met AH, groepen doen, workshops en trainingen geven. Daarna is de Cursus meer in het zicht gekomen, al ben ik meteen met het Werkboek begonnen.

Met de kerngroep voor Attitudinal Healing van 12 mensen, die we hebben opgericht toen Jerry er was, hebben we in Nederland een training gehad van Phoebe Lauren van The Center for Attitudinal Healing te Tiburon (nu: Sausalito) en hebben we gewerkt rond de principes. Carla, mijn vrouw, was ook bij die kerngroep. Dat vond ik heel bijzonder. We zijn samen naar Amerika geweest met een geleende videocamera om het Centrum en Jerry te filmen en hem te interviewen. Die reis voelde als een soort huwelijksreis. Ook heb ik de eerste vijf jaar van haar bestaan de Attitudinal Healing Nieuwsbrief gemaakt.

Steeds meer in vrede

Heeft de Cursus nog verrassingen voor jou? Lees je er nog wel eens in?

'Vandaag niet, gisteren wel. Toen heb ik een stuk over vergeving voorgelezen. In totaal heb ik acht of negen jaar in de vertaalgroep van de Cursus gezeten, die in totaal 11 jaar heeft gewerkt. En de laatste vierenhalf tot vijf jaar ben ik er fulltime mee bezig geweest. En ik kan het boek nog steeds lezen alsof het volkomen nieuw is, terwijl ik elke zin 20 keer heb gezien. Elke keer zie ik weer nieuwe lagen. Ik heb het gevoel dat dit niet ophoudt en mijn hele leven doorgaat.

Misschien houd ik ooit wel op met het actief naar buiten brengen ervan. Maar ik kan me niet voorstellen dat ik er voor mij persoonlijk mee ophoud. Het kan wel gebeuren dat ik, vanuit hetgeen ik in de Cursus leer, dit ook in andere boeken en dingen zie. De letterlijke leer van de Cursus vind ik ook bij anderen. Iemand die me erg inspireert is Shri Nisargadatta Maharaj. Dat is een Advaita Vedanta-leraar. Wat die zegt over wie je bent en hoe je alle dingen in feite terzijde schuift waar het voor jou niet over gaat, is ongelooflijk. Boeken van hem, zoals *Ik ben* lees ik ook gewoon. Het is vaak een weerslag van gesprekken, die hij met leerlingen had. En dat helpt me om de Cursus weer te verdiepen. De Cursus is het wel voor mij, maar ik ben niet monogaam. In wie ik ook veel herken is Ken Wilber. Wat ik van hem prachtig vind, is dat hij spiritualiteit combineert met psychologie. En dat zet hij heel breed neer. Hij heeft alle mystieke stromingen van de hele wereld gezien en weet dat echt te integreren, ook in zichzelf zoals in zijn spirituele dagboek *One Taste*. Daarin schrijft hij over zijn eigen ervaring en zijn blik op het geheel. Dat overzicht en de helderheid van zijn denken enthousiasmeert mij geweldig.'

Wat is de meest essentiële invloed van AH en ECIW op je leven?

'Dat is het gericht blijven op innerlijke vrede. Dat is elke keer weer het punt waar je op terug komt. Ik ben eigenlijk steeds meer in vrede. Vroeger was ik soms in vrede en meestal niet. En nu is het echt omgekeerd. In hoofdstuk 17 van de Cursus staat daar een mooi stuk over. Je doel van de dag is innerlijke vrede in plaats van alle uiterlijke omstandigheden. Verder heeft het me heel veel sociale contacten gebracht, werk en diepe vriendschappen.

Het werken aan de vertaling heeft tot verdieping, inzicht en toenemende helderheid geleid. Dat vertalen is echt het hoogtepunt van mijn vertaalwerk geweest. Tijdens het vertalen heb ik steeds het gevoel gehad leiding te hebben en daar ontvankelijk voor te zijn. Alle controversen in het vertaalteam over hoe een woord of zin vertaald moest worden, hebben ons nooit in de weg gestaan. Dan werden we stil en dan kwam er altijd een oplossing. Dat zijn mijn ervaringen ermee die ik ook op alle andere gebieden in het leven heb. We hebben het vertaald zoals we het gedaan hebben, met de middelen en mogelijkheden die we hadden, en dat steeds in contact met innerlijke leiding. Wat het mezelf heeft gegeven, is het hele proces zelf, contact met Ken Wapnick wat fantastisch was. Ik ben het ook nooit zat geweest. Ik heb nooit gedacht: Hé jakkas, daar moet ik weer!'

Dit is een 'weten'

Wat is het grootste inzicht dat je ooit hebt gehad?

'De ervaring bij Kübler-Ross. Voor het eerst ervaren om echt te weten wat liefde is. Dat door je heen voelen komen. En ook opeens weten en zien hoe het leven bedoeld is. Dat was de totale omslag van alles in mijn leven. Alle twijfel aan mezelf en aan de wereld sloeg om en ik voelde opeens echte, absolute zekerheid, en ik vond mijn eigen innerlijke kracht, mijn kern. En sindsdien twijfel ik nooit meer. Op dat moment wist ik echt: hier gaat het om. Alle dingen vielen opeens op hun plek. Die ervaring begon toen Elisabeth Kübler-Ross met een vrouw werkte die kanker had. Ze was joods, ooit verkracht, ze had in de oorlog allerlei dingen meegemaakt. Elisabeth vroeg aan die vrouw: vind je het goed dat iemand je aanraakt? En het duurde drie of vier minuten voor die vrouw ja kon zeggen. En in die tijd deed ik een spontaan gebed naar God en vroeg: 'God geef haar iets'. En ik voelde op dat moment een enorme energie door me heen gaan en vroeg me af wat dat was. En ik wist dat het niet alleen voor mij was, maar ook voor haar. Toen hebben we haar met andere mensen gewiegd en ik zag die vrouw terplekke veranderen. Ik ben ook niet meer dezelfde sinds die dag, alles is anders. Dit gaat verder dan 'inzicht'. Dit is een 'weten.' En vanuit die week zijn alle dingen die in mijn leven essentieel zijn begonnen. Twijfel en schuldgevoel vielen weg. Ik was niet meer geremd en daardoor veranderden ook dingen in relaties. Ik was anders en ik straalde kennelijk iets uit en dingen veranderden. En dat is maanden en maanden in al die helderheid en hevigheid bij me geweest. Na die ervaring met Kübler-Ross durfde ik voor het eerst ja te geven al die dingen te zeggen.'

Wanneer en waarom begon je met workshops en trainingen en is er iets veranderd ten opzicht van toen?

'De eerste workshop was met Fred van der Burg in het Centrum voor AH, toen nog in Hilversum. Dat zijn we gewoon maar eens gaan doen. We wilden wat we zelf geleerd hadden uitdragen. Ik heb er niet eens zo over nagedacht waarom we het gingen doen. Het was meer een vanzelfsprekendheid. Er kwamen tot onze verbazing 30 mensen en het ging gewoon verder. Ik heb ook altijd gezien dat er mensen kwamen om ons te steunen. Vrienden die het mee kwamen dragen, als ik iets nieuws neerzette. Nu durf ik meer te vertrouwen op het stromen van het proces. Ik zit er nu minder tussen en ben minder bang als de dingen gek gaan. Ik heb een absoluut vertrouwen in het proces, wat er ook gebeurt. En er gebeuren altijd fantastische dingen. Daar sta ik nu heel stevig in.'

Als mensen zich ongelukkig voelen, betekent dat dan dat ze iets fout gedaan hebben?

'Ik denk vaak als mensen zich ongelukkig voelen, als je er op die manier naar wilt kijken, dat het een moment kan zijn waarop je juist helder wordt, juist

een omslag kan maken, dat het een ontwaakmoment kan zijn. Voor mij heeft nooit iemand het fout gedaan. Ik zou zeggen: blijf stilstaan bij wat er nu is. Wat is het dat je voelt? En van daaruit kun je de volgende stap zetten. Dat is zo prachtig van de Cursus. Die begint altijd daar waar jij denkt dat je bent. Daar loopt hij met je mee. Dat is ook als begeleider het enige dat je kunt doen. Je begint waar die ander is. Je reikt wat aan, je stelt vragen, je hoort dingen. Door intuïtie weet je wat de juiste vraag op het juiste moment is. Ik zou zeggen, blijf naar binnen luisteren en hulp vragen en van daaruit je volgende stappen zien. En jezelf niet veroordelen om waar je bent. Want dan krijg je weer een conflict over het feit dat je niet gelukkig bent.'

Het talentenspel. Wil je je eigen 12 talenten uitkiezen?

'Dat vind ik leuk. Ik leg ze meteen op het tweede spelbord, de levensboom. Hier zijn ze: de alchemist, de schrijver, de heelmeeester, de leermeester, de verzoener, de nar, de profeet, de vader, de verzamelaar, de onderzoeker, de muzikmaker, de kunstenaar. De stam van de boom is de zuil van het zelf. Op allerlei manieren de vorm van het zelf. Het Hoger Zelf, je bewuste ik, degene die de voeding geeft aan het koninkrijk. De kaart die ligt op het kruispunt van het innerlijke kruis, kijkt naar het verleden en naar het onderbewuste, haalt dingen omhoog die nodig zijn en houdt je alert. Hij helpt dingen uit het onderbewuste te verwerken, maar hij geeft ook gewoon plezier. De profeet is nu actueel voor me. Ik zie dingen, ik schouw! De nar ligt in het stuk van relaties. Ik kan daarin niet zonder humor. De vader ligt ook in de relatiesfeer. Het gaat over mijn vaderschap. De leermeester en verzoener liggen ook in het gebied van relaties. Als mijn levensmissie zie ik: het spirituele gebied, priesterschap, op de alchemistische manier. De alchemist ontdekt wat er al is. Met mensen zie ik vaak al wat er is. Dat heeft voor mij met alchemie te maken. Het vinden van de steen der wijzen, of van lood goud maken. Het heeft vooral met ontdekken te maken van wat er eigenlijk al aan waarheid is. De schrijver en de heelmeeester werken daarmee samen. Ik kan ook zien wat er nodig is aan mijn kant om het gezond te houden, ook op het gebied van relaties. Onderaan ligt de dienaar. Een echte leider is een dienaar. Je kunt in feite je levensmissie werkelijk alleen maar dienstbaar doen. En dienstbaarheid betekent je plek innemen in het grote geheel, niet ten eigen bate. Je doet het ook voor het grote geheel. Dat is tegelijkertijd ook waar je geluk ligt, dat te doen waarvoor je gekomen bent. Dat kan alleen in dienstbaarheid. Zo is de koning altijd de grootste dienaar van het koninkrijk. Zonder dat kan het niet. Dan wordt het een egotrip. ●

Info: www.talentenspel.nl